

## Arrest

nr. 255 188 van 28 mei 2021  
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 12 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat H. CHATCHATRIAN die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 12 december 2019, samen met de minderjarige zoon van verzoekster, België zijn binnengekomen, dienden op 8 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 november 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 10 november 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, B.G.J.A., luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 08/01/2020*

*Overdracht CGVS: 06/07/2020*

*U werd op 23 oktober 2020 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Spaans machtig is, van 08.40 uur tot 12.45 uur. Uw advocate Meester Céline Herssens loco Meester Hajarpi Chatchatrian was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.*

#### *A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador. U bent op 2 maart 1985 geboren in het dorp Nueva Maria in het departement Usulután. Rond de leeftijd van tien jaar verhuisde u met uw gezin naar het huis van uw grootouders in Santatecla, waar u altijd verder bent blijven wonen. In 2001 is uw moeder aan kanker gestorven. Enige tijd later zou uw vader terug verhuisd zijn naar Usulután en bleven u en uw oudere broer en jongere zus achter in het huis van uw grootouders. U zou na uw middelbare diploma nog zijn begonnen aan een informatica-opleiding, maar omwille van financiële redenen heeft u deze opleiding moeten stopzetten. Van 2009 tot 2013 zou u werkloos gebleven zijn. U vermoedt dat u werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt omwille van uw beperking. U bent immers geboren met een beperking waardoor u spraakmoeilijkheden ondervindt en waardoor ook uw fijne en grove motoriek gestoord is. In 2013 zou u dankzij de organisatie FUNDE werk hebben gevonden. U zou als poetsman hebben gewerkt in de plaatselijke bioscoop. U zou dit werk zijn blijven doen tot uw vertrek uit El Salvador. In 2015 zou uw nicht, C.G.R.D.C. (CG: (...)) en O.V.nr.: (...)) bij uw grootouders zijn komen inwonen samen met haar zontje. Ze had relationele problemen en na haar scheiding besloot ze om bij jullie te komen inwonen.*

*In februari 2019 zou u een relatie zijn begonnen met een zekere B.S.H., een meisje dat een lichte mentale beperking had en dat u lang geleden had leren kennen toen u op een school zat die was aangepast voor mensen met een beperking. In maart van hetzelfde jaar zou u met B.S.H. een discussie gehad hebben. Haar neef J. is een lid van de bende MS 18 en zou ervoor gezorgd hebben dat het een technicus die u had aangeraden om het internet te herstellen verboden werd om de wijk te betreden. In de week die hierop volgde, zou u van uw vriendin hebben vernomen dat haar neef J. u had verboden om nog langer met haar contact te hebben en om de wijk te betreden, zo niet zou hij u vermoorden. Toen u dit nieuws had vernomen, zou u uw familie hebben ingelicht. Zij zouden u hebben aangeraden om het contact met B.S.H. te stoppen. U volgde dit advies op en stopte het contact met B.S.H. In juli 2019 pikte u de draad weer op en nam u opnieuw telefonisch contact op met B.S.H. De relatie werd nieuw leven ingeblazen en jullie verstuurden elkaar weer berichten. Jullie zouden ook op plaatsen hebben afgesproken waarvan u vermoedde dat J. dit niet zou te weten komen. Korte tijd later zou er een brief bij u thuis zijn aangekomen. In deze brief was geschreven dat u al een tweede waarschuwing had gekregen en dat u niet langer met B.S.H. mocht optrekken, zo niet zouden u en uw familie vermoord worden. Deze brief veroorzaakte veel onrust bij uw familie. Er werd bij u aangedrongen om de relatie stop te zetten. U zou nog tot in september verder contact zijn blijven behouden met B.S.H., waarna u de relatie beëindigde. U zou immers het gevoel hebben gekegen dat B.S.H. niet volledig voor u opkwam en haar neef niet tegenhield. In oktober 2019 zou u na uw werk zijn tegengehouden door J., de neef van B.S.H. Hij zou u een pistool tegen het hoofd hebben gehouden en gezegd hebben: 'jij grote klootzak, je luistert niet naar mij, wanneer ga je mijn nicht met rust laten'. Nadat u hem had gekalmeerd zou hij plots weggelopen zijn omdat hij een bewaker had opgemerkt. Nadat u dit incident had verteld aan uw familie zouden jullie besloten hebben het land te verlaten.*

*Op 30 oktober 2019 zouden uw nicht C.G.R.D.C en uzelf een paspoort hebben aangevraagd. Op 11 december 2019 zouden jullie vanuit El Salvador via Madrid naar België gereisd zijn, waar jullie de volgende dag aankwamen. Op 16 december 2019 zouden jullie verder gereisd zijn naar Italië, waar jullie op 17 december 2019 aankwamen. Jullie zouden hier een tijd bij een vriendin zijn gebleven, maar omdat jullie niet over voldoende geld beschikten zouden jullie op 3 januari 2020 teruggekeerd zijn naar België, waar jullie diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indienden.*

*Ter staving van dit verzoek legden jullie de volgende documenten voor: jullie identiteitskaarten, jullie paspoorten, het paspoort van de zoon van uw nicht, en tenslotte nog enkele attesten die bevestigen dat u een beperking heeft.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Vooreerst moet worden gewezen op de vaststelling dat uw asielrelaas geen link vertoont met de criteria van de Conventie van Genève, die immers in bescherming voorziet voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht vanuit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een sociale groep. Dit is in casu niet het geval: u haalt aan dat u El Salvador verliet omdat een familielid van uw geliefde, die tevens lid was van een bende, zich verzette tegen jullie relatie en het omwille hiervan op uw leven had gemunt. Deze problematiek situeert zich volledig in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft aldus geen link met de Vluchtelingenconventie.*

*Verder moet worden opgemerkt dat jullie in de loop van jullie asielpprocedure enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen aflegden. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen in sterke mate jullie geloofwaardigheid.*

*Vooreerst verklaarde u dat u de relatie met B.S.H. omstreeks februari 2019 bent begonnen. U bevestigde bovendien dat u in maart 2019, dus ongeveer een maand na het begin van de relatie, een grote discussie heeft gehad (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 88-90 en 94-95). Uw nicht daarentegen verklaarde dat jullie relatie was begonnen omstreeks maart 2018 en lichtte toe dat op het ogenblik dat de problemen waren begonnen in maart 2019 de relatie reeds ongeveer één jaar bezig was (zie notities persoonlijk onderhoud (...))5, vragen 167-175). Dit is uiteraard bijzonder merkwaardig en roept zeer ernstige twijfels op bij uw geloofwaardigheid.*

*Vervolgens valt op dat uw nicht helemaal niet op de hoogte is van de inhoud van de discussie/ruzie tussen uzelf en uw vriendin B.S.H. Nochtans zou men redelijkerwijze verwachten dat u haar hiervan in kennis zou hebben gesteld, gelet op het feit dat deze ruzie de aanleiding zou zijn geweest voor al jullie problemen. U zou haar enkel hebben gezegd dat jullie een ruzie hadden, zonder meer. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde enkel dat u geen open persoon was en dat u haar dus niet alles vertelde (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 106-111). Deze uitleg is niet overtuigend. Uw nicht werd ook gevraagd of zij op de hoogte was van de inhoud van de ruzie. Zij verklaarde net zoals u hiervan niet op de hoogte te zijn gebracht door u. Zij lichtte toe dat het over persoonlijke zaken ging en dat men zich in uw familie niet met elkaars persoonlijke zaken moeit (zie notities persoonlijk onderhoud (...))5, vragen 67-71). Ook deze uitleg kan allerm minst overtuigen. Deze ruzie tussen jullie kan men bezwaarlijk als iets louter persoonlijks beschouwen gelet op het feit dat hierdoor al jullie problemen zouden zijn begonnen waardoor u en uw nicht zouden hebben moeten besluiten jullie land te ontvluchten en in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat zij zich dan niet de moeite heeft getroost om zich hierover te informeren, is dan ook onbegrijpelijk.*

*Voorts verklaarde u het contact met B.S.H. volledig te hebben verbroken nadat u met de dood werd bedreigd door haar neef. U lichtte toe dat u op geen enkele wijze nog contact had met B.S.H.: geen telefonische oproepen, geen sms'en, geen WhatsApp-berichtje, helemaal niets. Uw nicht verklaarde evenwel dat u in deze periode wel degelijk nog verder telefonische contacten bleef behouden. Zij verklaarde in dit verband letterlijk het volgende: 'ze hielden contact over de telefoon, we wisten dat maar meer niet, hoeveel ze elkaar spraken en in welke periode dat weet ik niet, maar uiteindelijk is het gestopt en in juni zijn ze vervolgens opnieuw beginnen praten' (zie notities persoonlijk onderhoud (...))5, vragen 91-95). Ook dit mag zeer erg verbazen. Nadat u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat zij hiervan niet op de hoogte was. U vermoedde dat uw nicht een paar keer had gezien dat u op uw gsm berichten had ontvangen van vrienden en verkeerdelijk had geconcludeerd dat deze berichtjes van B.S.H. afkomstig*

waren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 123-128). Deze uitleg kan niet overtuigen (zie notities persoonlijk onderhoud (...)5, vraag 64).

Vervolgens legde u erg incoherente verklaringen af over het moment dat u thuiskwam en vernam dat er een dreigbrief was aangekomen. Eerst verklaarde u dat u terug thuis kwam van uw werk, dat u van uw oma vernam van de brief, dat zij deze al verscheurd en weggegooid had, dat u deze verscheurde stukken vervolgens uit de vuilbak heeft gehaald om de brief alsnog te kunnen lezen, dat uw nicht later die avond was thuisgekomen en dat zij de brief toen al niet meer kon lezen aangezien deze reeds in de namiddag met de rest van het vuilnis was buiten gezet en opgehaald door de vuilnisdiensten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 145-154). Later verklaarde u dan weer dat uw nicht die bewuste dag omstreeks 19 uur thuis kwam en u pas later, om 20.00 uur. U lichtte toe dat soms uw nicht eerder van haar werk thuiskwam dan u. Toen u erop werd gewezen dat deze verklaringen van u incoherent zijn met uw eerdere verklaringen aangezien u toen sprak over de namiddag, wijzigde u opnieuw uw verklaringen. U maakte nu duidelijk dat u die avond om 19.00 uur was thuisgekomen en dat uw nicht om 20.00 uur, dus net het omgekeerde van de versie die u net voordien had gegeven. U wees erop dat alle eerdere verklaringen wel degelijk klopten, alleen dat deze feiten zich niet in de namiddag afspeelden maar wel in de avond (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 164-165). Wat er ook van zij, blijkt ook nog eens uit de verklaringen van uw nicht dat deze helemaal niet stroken met uw verklaringen. Zij verklaarde immers dat zij die avond omstreeks 23.00 uur thuis kwam, dat zij op de hoogte was gebracht van het nieuws door jullie tante en dat u zich op dat ogenblik in uw kamer bevond. Zij liet ook nog optekenen dat jullie er de volgende dag in de late namiddag nog over gepraat hebben (zie notities persoonlijk onderhoud (...)5, vragen 118-130). In verband met het uur liet u nog optekenen dat u zich dat niet meer goed kon herinneren. In verband met de vraag waar u zich bevond op het ogenblik dat uw nicht op de hoogte werd gebracht, verklaarde u dat u buiten was, op weg naar een winkel, wat opnieuw strijdig is met de verklaring van uw nicht. In verband met het tijdstip waarop u met uw nicht de kwestie van de dreigbrief had besproken, verklaarde u dan weer dat dit na middernacht was, namelijk toen u terugkeerde van de winkel. Na confrontatie met deze laatste tegenstrijdigheid, antwoordde u dat uw nicht wellicht had verwezen naar de volgende dag aangezien het al na middernacht was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 166-170). Deze laatste uitleg overtuigt eens te meer allerminst aangezien uw nicht had gesproken over de late namiddag: vier uur à halfvijf. Dit alles roept opnieuw ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

In verband met het laatste incident legden jullie ook opvallende tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde die avond laat te hebben moeten werken. Uw nicht zou u vervolgens met een taxi zijn komen oppikken en toen jullie vervolgens thuis waren aangekomen, zou u haar hebben ingelicht over hetgeen u was overkomen. Dit was al na middernacht (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 183-188). Uw nicht daarentegen verklaarde dat u die dag vroeg gedaan had met werken en dat zij die avond omstreeks 20 à 21 uur thuiskwam van haar werk. U zou haar toen hebben ingelicht (zie notities persoonlijk onderhoud (...)5, vragen 152-155). Dit is uiteraard wederom zeer tegenstrijdig aan elkaar. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat de antwoorden van uw nicht niet klopten en dat deze betrekking hadden op een andere dag (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 189). Ook dit kan niet overtuigen: uw nicht werd uitdrukkelijk gevraagd om te antwoorden op de vraag wanneer zij op de hoogte kwam van het incident dat u was overkomen midden oktober.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in grote mate jullie beider geloofwaardigheid.

In de mate dat u nog aanhaalt slachtoffer te zijn geweest van discriminatie omwille van de beperking waarmee u geboren bent, dient te worden gewezen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit effectief het geval zou zijn of dat dit een niveau zou hebben bereikt dat gelijkgesteld kan worden met vervolging zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u van 2009 tot 2013 werkloos was geweest en dat u vervolgens dankzij de organisatie FUNDE werk heeft gevonden. U verdiende hiermee 300 dollar per maand, iets wat uzelf als een normaal loon beschouwde, weliswaar een minimumloon (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 50-59). Dat u het slachtoffer zou zijn van een ernstige discriminatie maakt u niet aannemelijk.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissants\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

*De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*De documenten die u voorlegde zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens, die van uw nicht en haar zoontje en het feit dat u een beperking heeft. Deze zaken staan hier evenwel niet ter discussie.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, C.G.R.D.C., luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 08/01/2020*

*Overdracht CGVS: 06/07/2020*

*U werd op 22 oktober 2020 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Spaans machtig is, van 08.40 uur tot 12.30 uur. Uw advocate Meester Catherine Smekens loco Meester Hajarpi Chatchatrian was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig.*

### *A. Feitenrelaas*

*U bent op 17 april 1985 geboren in San Salvador. Toen u ongeveer tien jaar oud was, bent u met uw moeder verhuisd naar Lourdes. U zou vervolgens vanaf 2010 in Soyapango hebben gewoond, meer bepaald toen u hier samenwoonde met uw ex-partner. Op 23 september 2011 kregen jullie een zoon. In 2015 scheidde u en verhuisde u naar het huis van uw grootouders in Santatecla. U woonde hier samen met uw grootouders en uw neef B.G.J.A. (CG (...) en O.V.nr.: (...)). U heeft uw middelbaar diploma behaald en heeft als werknemer gewerkt bij verschillende farmaceutische bedrijven.*

*U baseert uw problemen op die van uw neef B.G.J.A., met wie u samen uit El Salvador bent vertrokken. Zijn feitenrelaas luidt als volgt:*

*[idem bestreden beslissing verzoeker]*

*Uzelf legde nog notariële documenten voor in verband met de toestemming die uw ex-partner gaf om samen met uw zoon naar het buitenland te reizen.*

### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U verklaarde uw problemen volledig te baseren op de problemen van uw neef B.G.J.A. In zijn hoofde werd volgende weigeringsbeslissing genomen:  
[idem bestreden beslissing verzoeker]*

*Derhalve kan ook aan u op basis van deze feiten geen beschermingsstatus worden toegekend.*

*Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissants\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.*

*Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.*

*Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Ook de door u aangebrachte stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### 2. Over de rechtspleging

De heer B.G.J.A. (verzoeker) (RvV 254 691) en mevrouw C.G.R.D.C. (verzoekster) (RvV 254 689) zijn neef en nicht. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift van verzoekster, wordt een schending aangevoerd van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.  
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.  
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster, werd met betrekking tot de vluchtelingenstatus vooreerst toegelicht als volgt:



*“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.*

*Verwerende partij hecht geen geloof aan de vluchtmotieven van verzoekende partij en verwijt haar vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen en de verklaringen van haar nicht, mevrouw C.G.R.D.C. (OV (...))- quod certe non:*

*Verwerende partij stelt het volgende:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verzoekende partij heeft een spraakprobleem, een beperking waarmee zij al heel haar leven mee kampt.*

*Verzoekende partij toonde dit aan met medische attesten, en dat wordt tevens niet betwist door verwerende partij.*

*Verwerende partij heeft haar klaarblijkelijk verkeerd begrepen.*

*Verzoekende partij had een relatie met B.S.H. sinds februari 2018. De problemen van verzoekende partij begonnen na ongeveer een jaar van verkering.*

*II.1.2 Verwerende partij stelt vervolgens dat haar nicht niet op de hoogte is van de details van haar relatie en discussie met B.S.H.:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Zoals verzoekende partij heeft uitgelegd dat haar relatie met B.S.H. een privé kwestie betrof, dat de ruzies en de discussies die zij hadden niet besproken werd met de rest van de familie. Wat verzoekende partij wel vertelde aan haar familie was dat de neef van B.S.H., die een lid was van MS 18 hen bedreigde omwille van haar relatie met B.S.H. Hoe de verhoudingen waren tussen haar en B.S.H. was niet iets dat in detail besproken diende te worden opdat de familie de ernst van deze bedreigingen zou begrijpen. Dit is ook de reden waarom B.S.H. niet op de hoogte is welke problemen verzoekende partij en B.S.H. precies hadden.*

*II.1.3. Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Nadat verzoekende partij met de dood werd bedreigd is zij volledig gestopt met te praten met B.S.H. Haar nicht kon dat uiteraard niet met zekerheid weten en zij dacht dat verzoekende partij daarna nog contacten had gehad met B.S.H., wat niet het geval was. Verzoekende partij is de enige die met zekerheid kan zeggen of zij al dan niet nog contacten had met B.S.H., wat aldus niet het geval was.*

*II.1.4. Verwerende partij vervolgt als volgt:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verwerende partij haalt een en ander door elkaar. Verzoekende partij heeft na het recupereren van de dreigbrief deze niet meer verscheurd. Haar nicht is rond 23 uur thuis gekomen en heeft eveneens het nieuws vernomen. Verzoekende partij was tijdens het gehoor erg zenuwachtig en herinnerde zich ook niet elk detail van de gebeurtenissen van die dag gezien haar beperking en de traumatische ervaringen en doodsb bedreigingen die zij had meegemaakt. Verwerende partij schets alles veel te zwart-wit en houdt geen rekening met de (mentale) toestand van verzoekende partij.*

*II.1.5 Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij kan stellen dat het niet zou zijn bewezen dat het leven van verzoekende partij in gevaar zou zijn indien zij terug zou keren naar El Salvador.*

*Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij en haar familieleden werden bedreigd met de dood. Zij kon geen kant meer op.*

*Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador.*

*Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.*

*Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”*

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker – dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster – wordt aangevoerd dat verzoeker minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat hij zonder gevaar voor zijn leven kan terugkeren naar El Salvador. Hij stelt verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijst erop dat anno 2020 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is. Hij citeert hierbij uit een persartikel van 22 november 2019 uit The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 uit Foreign Policy.

Verder voeren verzoekers aan dat de situatie volledig dreigt te ontsporen door de huidige coronacrisis. Zij menen dat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan volharden dat zij kunnen terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet enkel zullen verzoekers geconfronteerd worden met bendes die hen afpersen, zij zullen tevens geen werk vinden door de huidige coronacrisis, noch zullen zij de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte.

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster, wordt dan ook besloten als volgt:

*“II.1.7. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.*

*Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”*

3.1.2. In de aanvullende nota's van 14 april 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus *“Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van Cedoca van 17 december 2020;
- de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van Cedoca van 12 oktober 2020.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers ingeroepen problemen, met name dat zij werden bedreigd door J., de neef van B.H.S., omwille van verzoekers relatie met haar. Het verweer in de verzoekschriften blijft in wezen beperkt tot het herhalen van hun verklaringen, het geven van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen niet in een ander daglicht stellen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is om eenduidige verklaringen af te leggen over de duur van zijn relatie met B.H.S. en dat zijn verklaringen op dit punt evenmin overeenstemmen met die van verzoekster. Verzoeker verklaarde tijdens het interview bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk gehoor immers dat hij één jaar een vriendin had tot hij in maart 2019 een discussie kreeg met haar (administratief dossier verzoeker, CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Ook verzoekster verklaarde dat verzoeker en zijn vriendin B.H.S. één jaar samen waren voor ze in maart 2019 een discussie kregen (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Verzoeker verklaarde anderzijds echter dat hij een relatie kreeg met B.H.S. in februari 2019 (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7), hetgeen niet overeenstemt met zijn verklaringen en die van verzoekster dat hij al een jaar samen was met B.H.S. voor de discussie in maart 2019. Waar de verzoekschriften thans wijzen op het feit dat verzoeker een spraakprobleem heeft en verkeerd werd begrepen, doch dat de relatie met B.H.S. begon in februari 2018, is de Raad van oordeel dat het niet ernstig is om na een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden op te werpen. Hoewel *in se* niet wordt betwist dat verzoeker een spraakgebrek heeft, kan uit de door hem neergelegde attesten (administratief dossier verzoeker, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 3) niet blijken dat deze problemen dermate ernstig zijn dat verzoeker niet op een begrijpelijke en verstaanbare wijze zijn asielmotieven uiteen zou kunnen zetten. Dit kan evenmin blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud, gezien er op geen enkel moment wordt gesteld dat de aanwezige tolk enige moeite zou hebben om verzoeker te begrijpen. De bewering dat verzoeker verkeerd zou zijn begrepen tijdens het persoonlijk onderhoud inzake de begindatum van zijn relatie met B.H.S., wordt bovendien ondergraven door de vaststelling dat verzoeker meermaals verklaarde dat zijn relatie met B.H.S. begon in 2019 en meermaals bevestigend antwoordde toen de *protection officer* vroeg of de relatie in februari 2019 was begonnen (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7).

Aldus is de Raad van oordeel dat de opgeworpen vermeende misverstanden geen verklaring kunnen vormen voor de vastgestelde inconsistentie in verzoekers verklaringen. De Raad merkt op dat, gezien deze relatie met B.H.S. de kern vormde van verzoekers' problemen in hun land van herkomst, redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hierover eenduidige verklaringen kan afleggen, die overeenstemmen met de verklaringen van zijn nicht.

Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoekers verklaringen over de einddatum van zijn relatie met B.H.S. tevens onderling inconsistent zijn en niet overeenstemmen met de verklaringen van verzoekster. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud enerzijds dat hij de relatie met B.H.S. beëindigd werd ongeveer één maand voor zijn vertrek naar België, zijnde in november 2019 (*Ibid.*, p. 6), terwijl hij anderzijds verklaarde dat hij geen contact meer heeft gehad met B.H.S. sinds september 2019 en haar neef J. hem in oktober 2019 nog bedreigde omdat hij niet wist dat zij reeds uit elkaar waren (*Ibid.*, p. 12). Verzoekster verklaarde verder dat verzoeker na het ontvangen van de dreigbrief in juli 2019 het contact heeft verbroken met B.H.S. (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). Zij verklaart wel dat het mogelijk is dat verzoeker en B.H.S. nog berichten stuurden met elkaar (*Ibid.*, p. 10-11), doch de Raad merkt op dat het niet aannemelijk is dat verzoekster er niet van op de hoogte zou zijn dat verzoeker nog minstens tot september 2019 een relatie onderhield met B.H.S., gezien deze relatie volgens haar verklaringen een risico inhield voor de gehele familie nu in de dreigbrief werd vermeld dat de hele familie zou worden vermoord (*Ibid.*, p. 5 en 10). Bovendien wijst de Raad erop dat van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, zoals het moment waarop de relatie tussen verzoeker en B.H.S. werd beëindigd. Ook kan van verzoeker worden verwacht dat hij eenduidige verklaringen kan afleggen over zijn relatie met B.H.S., nu deze relatie de kern vormde van verzoekers' problemen. De vaststelling dat verzoekers er niet in slagen om eenduidige en consistente verklaringen af te leggen op dit punt ondermijnt de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker motiveerde verder op pertinente en correcte wijze dat: *"Vervolgens valt op dat uw nicht helemaal niet op de hoogte is van de inhoud van de discussie/ruzie tussen uzelf en uw vriendin B.S.H. Nochtans zou men redelijkerwijze verwachten dat u haar hiervan in kennis zou hebben gesteld, gelet op het feit dat deze ruzie de aanleiding zou zijn geweest voor al jullie problemen. U zou haar enkel hebben gezegd dat jullie een ruzie hadden, zonder meer. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde enkel dat u geen open persoon was en dat u haar dus niet alles vertelde (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 106-111). Deze uitleg is niet overtuigend. Uw nicht werd ook gevraagd of zij op de hoogte was van de inhoud van de ruzie. Zij verklaarde net zoals u hiervan niet op de hoogte te zijn gebracht door u. Zij lichtte toe dat het over persoonlijke zaken ging en dat men zich in uw familie niet met elkaars persoonlijke zaken moeit (zie notities persoonlijk onderhoud 2011265, vragen 67-71). Ook deze uitleg kan allerm minst overtuigen. Deze ruzie tussen jullie kan men bezwaarlijk als iets louter persoons beschouwen gelet op het feit dat hierdoor al jullie problemen zouden zijn begonnen waardoor u en uw nicht zouden hebben moeten besluiten jullie land te ontvluchten en in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat zij zich dan niet de moeite heeft getroost om zich hierover te informeren, is dan ook onbegrijpelijk."*

Verzoekers herhalen in hun verzoekschriften en in hun verklaringen dat de relatie en ruzies tussen verzoeker en B.H.S. een privékwestie betroffen die niet werd besproken met de rest van de familie. Zij menen dat dit evenmin in detail diende te worden besproken opdat de familie de ernst van de bedreigingen door de neef van B.H.S. zou begrijpen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekers met het louter herhalen van hun verklaringen geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen dat de ruzie tussen verzoeker en B.H.S. niet als een louter persoonlijke kwestie kan worden beschouwd gezien dit de oorzaak vormde van verzoekers' problemen die hen ertoe genoopt hebben het land te ontvluchten. Aldus kan van verzoekster weldegelijk worden verwacht dat zij zich zou informeren over de inhoud van de ruzie tussen verzoeker en B.H.S., minstens kan worden verwacht dat verzoekers, indien zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees koesteren in hun land van herkomst, het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad, gelet op het belang van dergelijke feiten voor de beoordeling van hun verzoeken. Het verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen.

In de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker werd verder nog op pertinente en correcte wijze vastgesteld dat:

*"Voorts verklaarde u het contact met B.S.H. volledig te hebben verbroken nadat u met de dood werd bedreigd door haar neef. U lichtte toe dat u op geen enkele wijze nog contact had met B.S.H.: geen telefonische oproepen, geen sms'en, geen WhatsApp-berichtje, helemaal niets."*

*Uw nicht verklaarde evenwel dat u in deze periode wel degelijk nog verder telefonische contacten bleef behouden. Zij verklaarde in dit verband letterlijk het volgende: ' ze hielden contact over de telefoon, we wisten dat maar meer niet, hoeveel ze elkaar spraken en in welke periode dat weet ik niet, maar uiteindelijk is het gestopt en in juni zijn ze vervolgens opnieuw beginnen praten' (zie notities persoonlijk onderhoud 2011265, vragen 91-95). Ook dit mag zeer erg verbazen. Nadat u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u dat zij hiervan niet op de hoogte was. U vermoedde dat uw nicht een paar keer had gezien dat u op uw gsm berichten had ontvangen van vrienden en verkeerdelijk had geconcludeerd dat deze berichtjes van B.S.H. afkomstig waren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 123-128). Deze uitleg kan niet overtuigen (zie notities persoonlijk onderhoud 2011265, vraag 64)."*

Verzoekers voeren hierbij aan dat verzoekster niet met zekerheid kon weten of verzoeker nog contacten had gehad met B.H.S. na het ontvangen van de doodsb bedreigingen door J. en dat enkel verzoeker met zekerheid kan zeggen of hij al dan niet nog contact had met B.H.S. De Raad wijst er echter andermaal op dat van verzoekers, die familie zijn en hun land van herkomst hebben verlaten op grond van dezelfde asielmotieven, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van hun relaas. Het verweer in de verzoekschriften doet aldus geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen zouden afleggen over de contacten van verzoeker met B.H.S. De Raad merkt ook hier op van verzoekers minstens kan worden verwacht dat verzoekers het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en dat zij aldus eensluidende verklaringen zouden afleggen over de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten. Gelet op de vaststelling in de bestreden beslissingen is dit evenwel niet het geval.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker motiveerde daarenboven nog terecht dat:

*"Vervolgens legde u erg incoherente verklaringen af over het moment dat u thuiskwam en vernam dat er een dreigbrief was aangekomen. Eerst verklaarde u dat u terug thuis kwam van uw werk, dat u van uw oma vernam van de brief, dat zij deze al verscheurd en weggegooid had, dat u deze verscheurde stukken vervolgens uit de vuilbak heeft gehaald om de brief alsnog te kunnen lezen, dat uw nicht later die avond was thuisgekomen en dat zij de brief toen al niet meer kon lezen aangezien deze reeds in de namiddag met de rest van het vuilnis was buiten gezet en opgehaald door de vuilnisdiensten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 145-154). Later verklaarde u dan weer dat uw nicht die bewuste dag omstreeks 19 uur thuis kwam en u pas later, om 20.00 uur. U lichtte toe dat soms uw nicht eerder van haar werk thuiskwam dan u. Toen u erop werd gewezen dat deze verklaringen van u incoherent zijn met uw eerdere verklaringen aangezien u toen sprak over de namiddag, wijzigde u opnieuw uw verklaringen. U maakte nu duidelijk dat u die avond om 19.00 uur was thuisgekomen en dat uw nicht om 20.00 uur, dus net het omgekeerde van de versie die u net voordien had gegeven. U wees erop dat alle eerdere verklaringen wel degelijk klopten, alleen dat deze feiten zich niet in de namiddag afspeelden maar wel in de avond (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 164-165). Wat er ook van zij, blijkt ook nog eens uit de verklaringen van uw nicht dat deze helemaal niet stroken met uw verklaringen. Zij verklaarde immers dat zij die avond omstreeks 23.00 uur thuis kwam, dat zij op de hoogte was gebracht van het nieuws door jullie tante en dat u zich op dat ogenblik in uw kamer bevond. Zij liet ook nog optekenen dat jullie er de volgende dag in de late namiddag nog over gepraat hebben (zie notities persoonlijk onderhoud 2011265, vragen 118-130). In verband met het uur liet u nog optekenen dat u zich dat niet meer goed kon herinneren. In verband met de vraag waar u zich bevond op het ogenblik dat uw nicht op de hoogte werd gebracht, verklaarde u dat u buiten was, op weg naar een winkel, wat opnieuw strijdig is met de verklaring van uw nicht. In verband met het tijdstip waarop u met uw nicht de kwestie van de dreigbrief had besproken, verklaarde u dan weer dat dit na middernacht was, namelijk toen u terugkeerde van de winkel. Na confrontatie met deze laatste tegenstrijdigheid, antwoordde u dat uw nicht wellicht had verwezen naar de volgende dag aangezien het al na middernacht was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 166-170). Deze laatste uitleg overtuigt eens te meer allerm minst aangezien uw nicht had gesproken over de late namiddag: vier uur à halfvijf. Dit alles roept opnieuw ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid."*

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften aan dat de commissaris-generaal "een en ander door elkaar" haalt, waarbij zij erop wijzen dat verzoeker na het recupereren van de dreigbrief deze niet meer heeft verscheurd en verzoekster om 23 uur thuis is gekomen en het nieuws heeft vernomen. De Raad merkt echter op dat het zich louter achter één der tegenstrijdige verklaringen niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers' verklaringen op te heffen. Waar zij aanvoeren dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud erg zenuwachtig was en zich niet elk detail herinnerde van de gebeurtenissen gelet op zijn beperking en de traumatische ervaringen die hij heeft meegemaakt, merkt de Raad op dat, los van het feit dat kan worden aangenomen dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij (in staat is om) voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen aflegt met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien die de essentie van het

asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. Verzoekers' verwijzing naar de beperking van verzoeker kan hieraan geen afbreuk doen, nu uit de medische attesten met betrekking tot verzoekers beperking (administratief dossier verzoeker, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 3) niet blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Verzoeker brengt evenmin bewijs bij van enige psychologische problemen in zijn hoofde die zijn cognitieve geheugen zouden aantasten in die mate dat dit hem zou verhinderen om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Verzoekers tonen met de loutere verwijzing naar verzoekers beperking, traumatische ervaringen in zijn hoofde en zijn mentale toestand, die niet verder wordt toegelicht, aldus niet aan dat van verzoeker geen consistente en coherente verklaringen kunnen worden verwacht over de kernelementen van zijn relaas. Dergelijk verweer doet aldus geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers' verklaringen.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker stelde bovendien terecht vast dat:

*"In verband met het laatste incident legden jullie ook opvallende tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde die avond laat te hebben moeten werken. Uw nicht zou u vervolgens met een taxi zijn komen oppikken en toen jullie vervolgens thuis waren aangekomen, zou u haar hebben ingelicht over hetgeen u was overkomen. Dit was al na middernacht (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 183-188). Uw nicht daarentegen verklaarde dat u die dag vroeg gedaan had met werken en dat zij die avond omstreeks 20 à 21 uur thuiskwam van haar werk. U zou haar toen hebben ingelicht (zie notities persoonlijk onderhoud 2011265, vragen 152-155). Dit is uiteraard wederom zeer tegenstrijdig aan elkaar. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat de antwoorden van uw nicht niet klopten en dat deze betrekking hadden op een andere dag (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 189). Ook dit kan niet overtuigen: uw nicht werd uitdrukkelijk gevraagd om te antwoorden op de vraag wanneer zij op de hoogte kwam van het incident dat u was overkomen midden oktober."*

Verzoekers voeren in de verzoekschriften geen concrete of dienstige argumenten aan die de voormelde motieven, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen. Deze motieven worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad. Bovendien stelt de Raad nog vast dat de geloofwaardigheid van dit door verzoekers aangehaalde incident in oktober 2019 tevens wordt ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker dit incident niet vermeldde tijdens het interview bij aanvang van de procedure (administratief dossier verzoeker, CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1-2).

De Raad merkt bijkomend nog op dat uit verzoekers' verklaringen kan blijken dat zij na het beweerde incident met J. in oktober 2019 nog tot 11 december 2019 in El Salvador hebben verbleven, zonder nog verdere problemen te hebben gekend met J. Verzoekster verklaarde dan wel dat verzoeker niet meer naar buiten kwam (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12), doch de Raad stelt vast dat uit hun verklaringen blijkt dat J. wist waar verzoeker woonde en dat hij ook via zijn nicht B.H.S. aan diens contactgegevens zou kunnen geraken, zodat kan worden verwacht dat hij verzoeker nog verder zou kunnen bedreigingen indien hij dit zou willen. Verzoekster verklaarde bovendien dat zij nog gedurende een maand zonder problemen kon gaan werken (*Ibid.*), hoewel ook zij volgens hun verklaringen werd bedreigd door J. Verzoekster verklaarde tevens dat haar grootouders en tante, die in hetzelfde huis woonden en ook gevisieerd werden in de dreigbrief door J., geen problemen meer kennen (*Ibid.*, p. 13). Zij vermeldde dat de zoon van haar zus zou zijn bedreigd door bendeleden in Santa Tecla en stelt te vermoeden dat J. hierbij betrokken is, omdat verzoeker niet meer te bespeuren is, doch dit betreft een louter vermoeden in hoofde van verzoekster (*Ibid.*, p. 12), dat niet is gebaseerd op concrete elementen of gegevens. Dat verzoekers nog tot 11 december 2019 zonder problemen in El Salvador konden verblijven en hun familie er thans nog probleemloos verblijft, ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van hun vrees voor vervolging door J.

De Raad wijst er tevens nog op dat verzoekers geen documenten hebben neergelegd ter staving van de door hen ingeroepen vervolgingsfeiten. De Raad acht het in dit verband niet aannemelijk dat verzoeker en zijn familie de dreigbrief van J. zouden hebben verscheurd en bij het vuilnis zouden hebben gezet (*Ibid.*, p. 10-11). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat hij contact had met B.H.S. via berichten (*Ibid.*, p. 10) zodat van verzoeker ook redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zijn relatie met B.H.S. zou kunnen aantonen. Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoekers alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk moeten aanbrengen, waaronder hun verklaringen en alle documentatie of stukken in hun bezit met betrekking tot hun identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indienen.

Het ontbreken van bepaalde elementen vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers' relaas, tenzij de verzoekers een bevredigende verklaring hebben gegeven voor het ontbreken ervan.

Het algemene verweer in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent wordt op algemene wijze geponeerd doch niet verder toegelicht, zodat dit verweer niet volstaat om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker oordeelde nog op pertinente en correcte wijze dat:

*"In de mate dat u nog aanhaalt slachtoffer te zijn geweest van discriminatie omwille van de beperking waarmee u geboren bent, dient te worden gewezen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit effectief het geval zou zijn of dat dit een niveau zou hebben bereikt dat gelijkgesteld kan worden met vervolging zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u van 2009 tot 2013 werkloos was geweest en dat u vervolgens dankzij de organisatie FUNDE werk heeft gevonden. U verdiende hiermee 300 dollar per maand, iets wat uzelf als een normaal loon beschouwde, weliswaar een minimumloon (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 50-59). Dat u het slachtoffer zou zijn van een ernstige discriminatie maakt u niet aannemelijk."*

Verzoekers voeren in de verzoekschriften geen concrete of dienstige argumenten aan die de voormelde motieven, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen, zodat deze motieven, bij een gebrek aan een dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad.

Voormelde motieven van de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werden overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier, zodat zij bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal worden overgenomen door de Raad.

De door verzoekers neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. De neergelegde identiteitskaarten, paspoorten en de ouderlijke toestemming (administratief dossier verzoekster, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 1-4; administratief dossier verzoeker, Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 1-2;) bevatten louter persoonsgegevens die geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande analyse. De medische attesten in hoofde van verzoeker (*Ibid.*, nr. 3) werden hierboven reeds beoordeeld.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij door de huidige COVID-19 crisis bij een terugkeer naar El Salvador geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet worden met deze ziekte, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk. Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 3**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP